

diologii

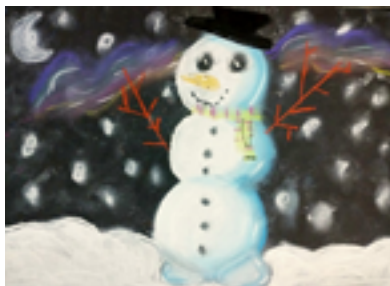
miesięcznik pedagogiczny

Nr 1 (256)
styczeń 2022
Szczecin
ISSN 2300-9691

okładka: Iwona Samnicka

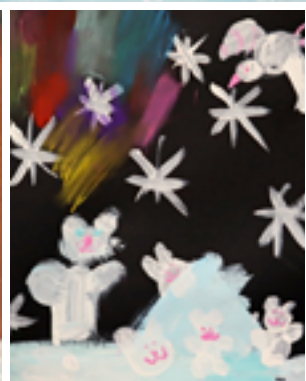
**Przedszkolak
wie więcej**

- Zimowy krajobraz -

Prace uczestników zajęć Pracowni Plastycznej
Pałacu Młodzieży - Pomorskiego Centrum Edukacji w Szczecinie
pod kierunkiem Magdaleny Kucharskiej

fot. Monika Wilczyńska

„Dialogi”

Miesięcznik Pedagogiczny

e-mail: portal@palac.szczecin.pl

Wydawca:

Pałac Młodzieży –

Pomorskie Centrum Edukacji

Redagują:

Ewa Karasińska

(redaktor naczelna)

Iwona Sarnicka

(redaktor techniczny)

Kolegium redakcyjne:

Paweł Bartnik

Katarzyna Fenczak

Róża Czerniawska-Karcz

Wiesław Seidler

Zastrzegamy sobie prawo do skracania, opracowań, redagowania i adiustacji tekstów oraz zmiany ich tytułów. Za treść ogłoszeń odpowiedzialności nie ponosimy.

Adres redakcji:

Pałac Młodzieży –

Pomorskie Centrum Edukacji

al. Piastów 7

70-327 Szczecin

tel. 91 422 52 61 wew. 39

Strona internetowa:

<https://pe.szczecin.pl/>

[chapter_201347.asp](https://pe.szczecin.pl/chapter_201347.asp)

Spis treści

Zimowy krajobraz

Prace uczestników Pracowni Plastycznej
Pałacu Młodzieży w Szczecinie 2

Profilaktyka chorób zakaźnych
- szczepienia 4

"Zdrowy tryb życia" 40

Działanie innowacyjne
Projekt Edukacyjno - Wychowawczy
"C.U.D. II"
Iga Kamela

Refleksje nauczyciela 42
"Być wychowawcą"

W Pałacu literacko ... 44
Róża Czerniawska - Karcz

Relaks z książką 53
Monika Wilczyńska

Program Edukacji Wodnej
i Żeglarskiej 55

Pora przyznać Międzynarodowe
Nagrody Żeglarskie
Szczecina 55

Profilaktyka chorób zakaźnych – szczepienia

Przykładowe scenariusze zajęć edukacyjnych dla nauczycieli wychowania przedszkolnego

Wprowadzenie

Scenariusze stanowią propozycje zajęć z zakresu wychowania przedszkolnego dla dzieci w wieku 5–6 lat. Realizowane treści służą kształtowaniu zachowań prozdrowotnych, a także postaw odpowiedzialności za zdrowie własne oraz osób z najbliższego środowiska dziecka. Głównym celem tych spotkań jest zwiększenie świadomości dzieci na temat dróg rozprzestrzeniania się wirusów oraz sposobów zapobiegania infekcjom. Tematyka zajęć jest ściśle związana z działaniami na rzecz zahamowania pandemii koronawirusa SARS-CoV-2 i profilaktyką zachorowań na inne choroby zakaźne, ze szczególnym uwzględnieniem roli szczepień ochronnych. W założeniu scenariusze stanowią całość, ale w zależności od zdiagnozowanego przez nauczyciela poziomu wiedzy i umiejętności dzieci mogą zostać zrealizowane w dowolnej kolejności oraz z wykorzystaniem dodatkowych elementów, którymi dysponuje nauczyciel (np. pomocy edukacyjnych, zabaw ruchowych). Mogą także być zmodyfikowane zgodnie z potrzebami i możliwościami odbiorców w taki sposób, by główne cele zajęć zostały zachowane.

Warto podkreślić, że w przedszkolach działania profilaktyczne powinny być podejmowane wspólnie z rodzicami dzieci. Zatem ważne jest, aby nauczyciel przekazał rodzicom informacje o celach zajęć i wspólnie z nimi podejmował aktywne działania prozdrowotne.

Zaleca się, aby przed realizacją zajęć nauczyciel zapoznał się z materiałami merytorycznymi na temat szczepień, przygotowanymi przez ekspertów (zob. Szczepienia – profilaktyka chorób zakaźnych. Materiały edukacyjne).

Scenariusz zajęć umysłowych z elementami języka polskiego dla dzieci w wieku 5–6 lat.

Temat zajęć: Poznajemy wirusa i zostajemy bohaterem w walce z nim.

Cel główny: Kształtowanie postaw prozdrowotnych i wzbogacanie wiedzy na temat środowiska przyrodniczego.

Cele szczegółowe:

- doskonalenie słuchu fonematycznego,
- utrwalanie obrazu graficznego liter,
- czytanie globalne wyrazu: wirus,
- budowanie poprawności gramatycznej wypowiedzi,
- rozwijanie logicznego myślenia,
- doskonalenie spostrzegawczości i koordynacji ruchowej.

Metody: słowna, oglądowa, czynna.

Formy: grupowa i zbiorowa.

Pomoce dydaktyczne: tekst bajki, chusteczki higieniczne, szarfa, kosz, rozsypanka literowa, ilustracje do opowiadania, koperty z puzzlami.

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa wprowadzająca.

N.: Jak ludzie witają się ze sobą?

Dz.: Wymieniają: przybijają żółwika, przytulają się, podają rękę, ściskają się.

N.: Te sposoby witania się są przyjemne i bardzo ludziom potrzebne, ale obecnie panuje pandemia.

N.: Czy rozumiecie znaczenie słowa pandemia?

Dz.: Pandemia jest wówczas, gdy wielu ludzi na całym świecie choruje na tę samą chorobę.

N.: Z powodu jakiej choroby jest teraz pandemia?

Dz.: Obecnie chorobą tą jest COVID.

2. Poznanie tytułu bajki.

N.: Bohaterem bajki będzie wirus (prezentacja graficzna – załącznik nr 1, rys.1).

Nauczyciel zwraca się do dzieci z poleceniem ułożenia podpisu do obrazka z rozsypanki literowej (załącznik nr 2).

Dz.: Dzieci z rozsypanki literowej układają podpis do obrazka.

3. Analiza głoskowa i sylabowa wyrazu: WIRUS.

N.: Podajcie, z ilu sylab składa się wyraz: WIRUS.

Dz.: Z dwóch.

N. Wymieńcie głoski w wyrazie: WIRUS.

Dz.: W-I-R-U-S.

N.: Wymieńcie głoskę z początku wyrazu.

Dz.: W.

N.: Wymieńcie głoskę z końca wyrazu.

Dz.: S.

4. Czytanie przez nauczyciela bajki Wirus (prezentacja graficzna).

Zapewne wszyscy chcieliby, by ta bajka zaczęła się od słów: Dawno, dawno temu, za górami, za lasami, żyła sobie piękna i dobra księżniczka.

Niestety, akcja tej bajki toczy się tu i teraz. W pewnym miejscu na Ziemi żyły sobie małe stworzonka – między innymi wirusy (rys. 2). Jednak jak się to zaczęło? Już wam opowiadam.

A więc na naszej planecie żyją nie tylko ludzie czy zwierzęta. Miejsce to jest też zaludnione przez małe stworzonka zwane wirusami (rys. 1). Jeden z nich miał bardzo złe plany. Zwany był COVIDEM (rys. 3). Nasz wirus wraz z dorastaniem nie dość, że sprawiał mamie problemy, to robił się coraz silniejszy i sprytniejszy.

Pewnego dnia postanowił pójść o krok dalej. Wybrał się na wyprawę do ludzi. Jego obecność nie spodobała się jednak tutejszym mieszkańcom. Pytacie, dlaczego?

A dlatego, że pewnego dnia wirus postanowił wejść dziecku na rączki (rys. 4).

Taki chłopiec lub dziewczynka, wracając do domu, przytulili się na powitanie z mamą i wyściskiwali z ukochaną babcią (rys. 5).

Wirus bardzo się ucieszył, powiększył i zaraził babcię i mamę, a potem kolejne osoby (rys.6).

W ten sposób rozpoczęła się pandemia. Była to wygrana dla COVIDA. Kiedy powrócił do innych wirusów, został nagrodzony koroną i przez co został nazwany – koronawirusem (rys. 1).

Coraz więcej ludzi było chorych. Zamknięto przedszkola, a dzieci zostały w domach (rys. 7). Nie mogły się spotykać ani razem bawić na placu zabaw.

Jednak ludzie postanowili nie poddawać się rządcom wirusa. Dlatego też wymyślili, zasady higieny. Zdecydowali, by: dzieci myły uważnie ręce, co najmniej przez 30 sekund, kichały tylko w chusteczkę bądź w ramię, dzielnie dezynfekowały ręce oraz zachowały bezpieczny dystans wobec innych dzieci.

Natomiast, aby pokonać wirusa, ludzie ostatecznie uznali, że trzeba dzielnie pójść na szczepienie – i w ten sposób zostać bohaterem.

5. Zabawa ruchowa.

Nauczyciel prosi dzieci, aby stanęły w taki sposób, żeby mieć swobodne miejsce w sali.

Rozdaje dzieciom chusteczki higieniczne. Informuje, że teraz wspólnie, na podstawie opowiadania, przedstawią scenki, jak pokonać króla wirusów. Nauczyciel prosi o zaprezentowanie właściwego zachowania podczas:

- kichania,
- kaszlu,
- witania się,
- mycia rąk.

Nauczyciel pokazuje zabawy manualne z chusteczką: zgniatanie, ściskanie, podrzucanie i łapanie.

Nauczyciel ustawia kosz na śmieci i w odległości 1,5 m kładzie szarfę. Informuje dzieci, że jest to bezpieczna odległość, którą powinni zachowywać ludzie, by nie dosięgał ich wirus. Prosi, aby dzieci po kolei podchodziły do wyznaczonego szarfą miejsca i wrzucały do kosza kulkę zrobioną z chusteczki. Nauczyciel przypomina, że po użyciu chusteczki nie należy się nią bawić. Po kichaniu, kaszlu i użyciu chusteczki należy umyć ręce.

6. Praca w grupach.

N.: Dzieli dzieci na grupy (5–6 grup) według ustalonych zasad. Udostępnia każdej grupie ilustracje wykorzystane w poprzednich działaniach, pocięte na elementy i umieszczone w kopertach (ilość elementów różnicuje w zależności od poziomu pracy danej grupy).

N.: Proszę, by każda grupa ułożyła obrazek z przygotowanych puzzli.

Dz.: Działania dzieci.

N.: Proszę, aby reprezentant każdej grupy przedstawił, jaką ilustrację otrzymaliście i jaki nadaliście jej tytuł, np.:

rys. 1 – Wirus (załącznik nr 1)

rys. 2 – Planeta Ziemia (załącznik nr 1)

rys. 3 – Wirus COVID (załącznik nr 1)

rys. 4 – Wirus na rączkach dziecka (załącznik nr 1)

rys. 5 – Powitanie dziewczynki z babcią (załącznik nr 1)

rys. 6 – Koronawirus na rączkach ludzi (załącznik nr 1)

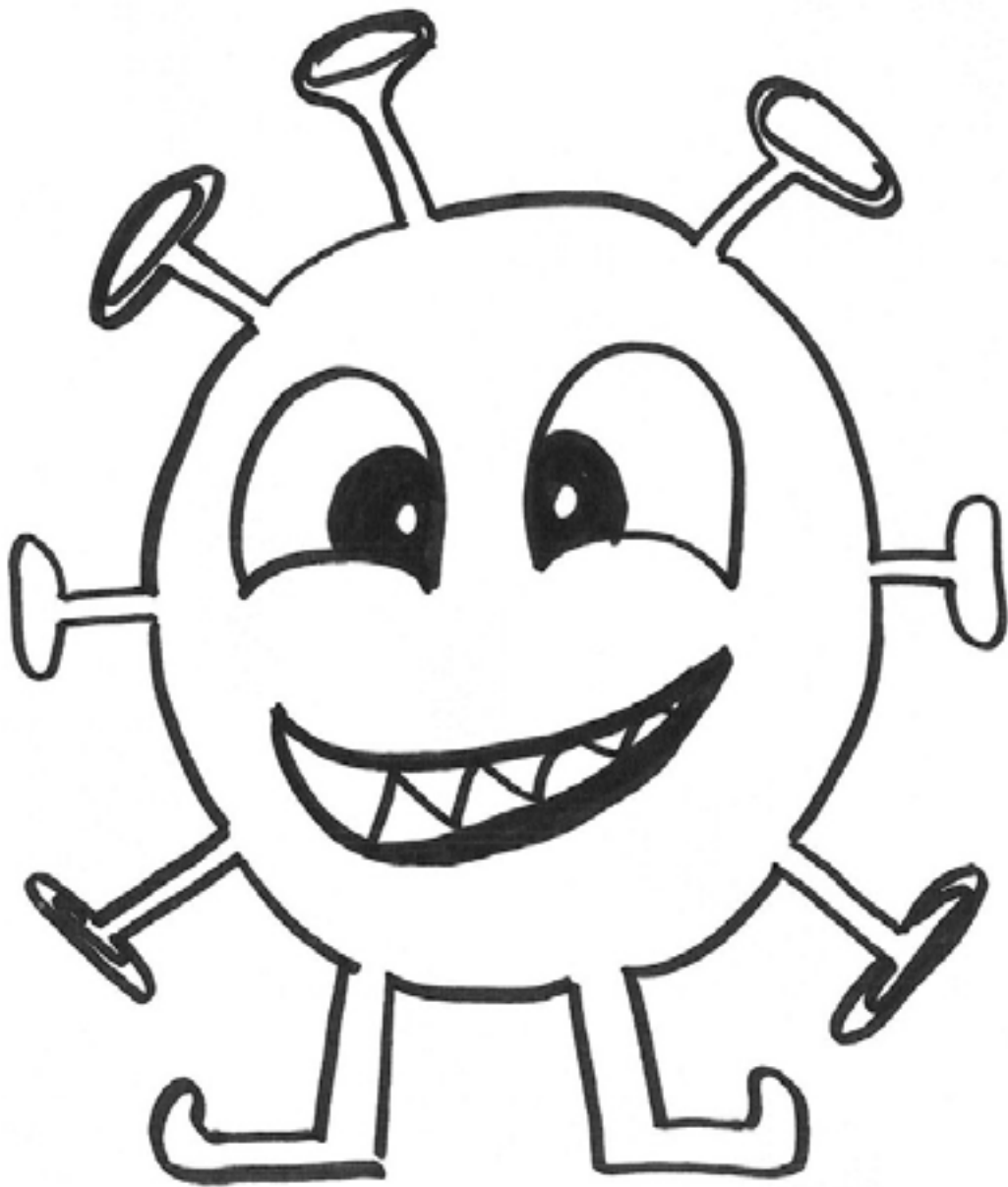
rys. 7 – Smutne dziecko w domu (załącznik nr 1)

7. Ewaluacja zajęć.

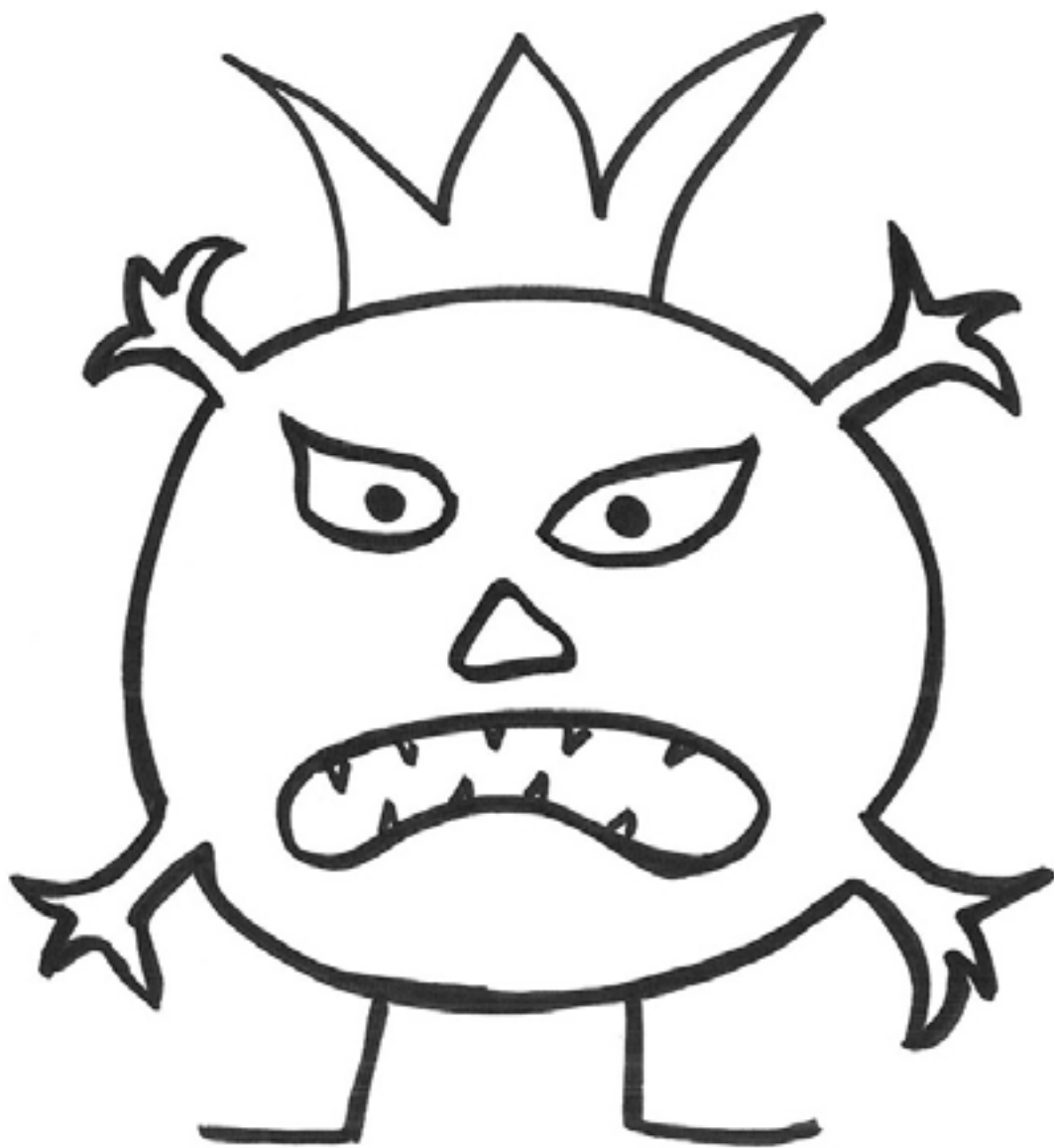
N.: Jak należy zachowywać się, żeby nie zachorować?

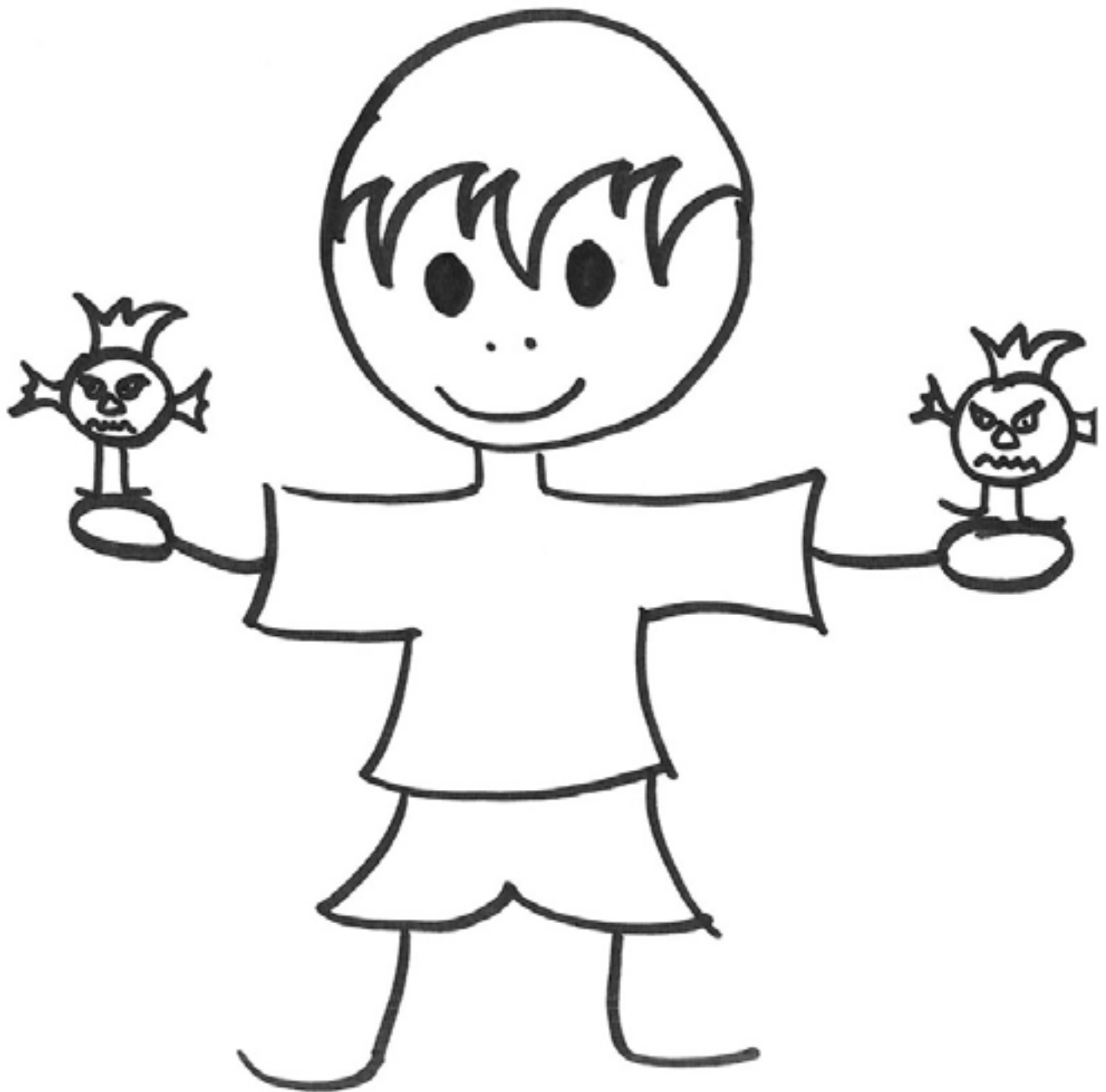
Dz.: Należy zasłaniać nos, zasłaniać usta, zachowywać odległość od innych ludzi, witać się łokciem, myć rączki.

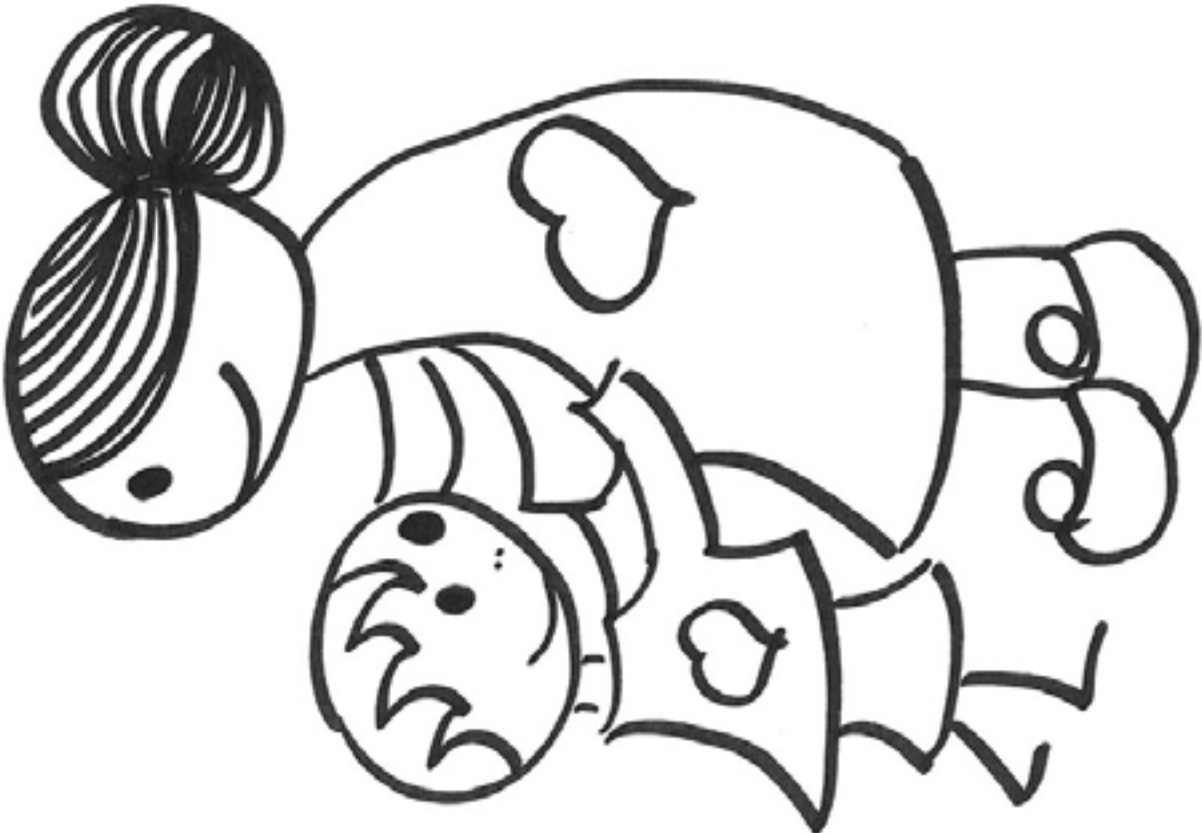
N.: Wszyscy chcemy być zdrowi. Pięknie dziś pracowaliście. Poznaliście sposoby walki z wirusem. Zapraszam was teraz na wspólne mycie rączek.

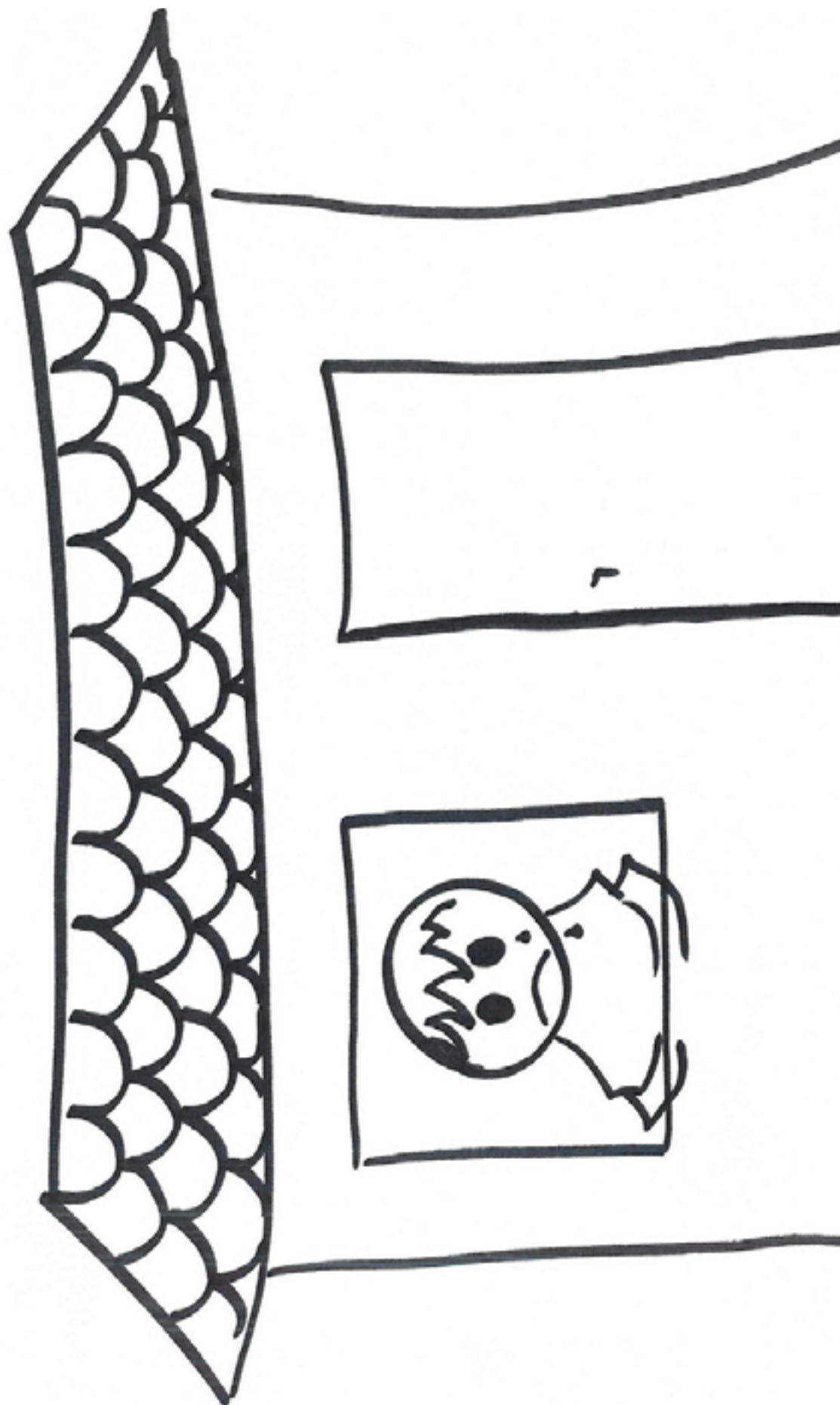

RYSUNEK 6

RYSUNEK 7

W

!

R

U

S

Scenariusz zajęć umysłowych z elementami aktywności społeczno-przyrodniczej dla dzieci w wieku 5–6 lat

Temat zajęć: Być zdrowym – ważna sprawa

Cel główny: Wdrażanie dbałości o własne zdrowie i higienę osobistą.

Cele szczegółowe:

- rozwijanie umiejętności logicznego myślenia,
- czytanie globalne wyrazów będących rozwiązaniem zagadek,
- doskonalenie poprawności gramatycznej wypowiedzi,
- rozwijanie umiejętności prezentowania sytuacji ruchem,
- rozwijanie umiejętności współpracy w parach,
- rozwijanie percepcji wzrokowej,
- utrwalanie znajomości cyfr od 1 do 9.

Metody: słowna, oglądowa, czynna.

Formy: zbiorowa, w parach, indywidualna.

Pomoce dydaktyczne: tekst zagadek, ilustracje do zagadek, podpisy do ilustracji, historyjka, lupy, karty pracy indywidualnej.

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa wprowadzająca.

N.: W jaki sposób dbamy o zdrowie?

Dz.: Właściwie się odżywiamy, dbamy o higienę osobistą (mycie rąk, mycie zębów, codzienny prysznic), ubieramy się odpowiednio do pory roku, unikamy kontaktu z osobami chorymi, uprawiamy sport.

2. Rozwiązywanie zagadek tekstowych.

N.: Teraz przeczytam wam zagadki. Spróbujcie znaleźć odpowiedź.

a) Chociaż mam zęby, to nie zjadam, za to każdemu włosy układam.

Odp.: Grzebień – rys.1 (załącznik nr 1).

b) Mała kuzynka do włosów szczotki, stoi w kubeczku, z nią uśmiech słodki.

Odp.: Szczoteczka do zębów – rys. 2 (załącznik nr 1).

c) Jestem kostka kolorowa.

Jak się ze mną zaprzyjaźnisz, buźka będzie zdrowa.

Odp.: Mydło – rys. 3 (załącznik nr 1).

d) Kolorowy, pachnący, mili moi, w każdej łazience na półce stoi.

Odp.: Szampon – rys. 4 (załącznik nr 1).

Podczas rozwiązywania zagadek nauczyciel prezentuje ilustracje będące ich rozwiązaniem.

3. Dobieranie podpisów do ilustracji będących rozwiązaniem zagadek i czytanie globalne.

Nauczyciel pokazuje wydrukowane wyrazy – załącznik nr 2.

4. Opowiadanie.

Nauczyciel opowiada dzieciom historyjkę.

Basia bawiła się w piaskownicy. Nagle zgłodniała. Wyjęła z plecaczka jabłko i zjadła ze smakiem. Kiedy wróciła do domu, bardzo zaczął boleć ją brzusek. Mama zabrała Basię do lekarza.

N.: Dlaczego dziewczynka musiała iść do lekarza?

Dz. Ponieważ nie umyła rączek przed jedzeniem.

5. Zabawa ruchowa z elementami technik dramowych.

Dzieci ustawione są w „rozsypce”. Nauczyciel prosi o zaprezentowanie ruchem i gestem wskazanych przez niego sytuacji, np.:

- dziecko boli ząb;
- mycie włosów;
- mycie zębów;
- dziecko jest smutne, gdy choruje;
- dziecko jest wesole, bo wyzdrowiało;
- mycie rąk.

6. Praca w parach.

Nauczyciel prosi dzieci o dobranie się w pary. Rozdaje im lupy. Prosi o wzajemne obejrzenie swoich rąk.

N.: Co zauważyliście na rączkach innych dzieci?

Dz.: Zmarszczki, linie, włoski.

N. Co możemy zrobić, aby mieć czyste rączki?

Dz.: Myć rączki po zabawie, przed posiłkiem, po spacerze, po wyjściu z toalety.

7. Praca indywidualna – karta pracy.

N.: Proszę o połączenie kropek tak, aby wyszedł rysunek, i pokolorowanie go – załącznik nr 3.

8. Ewaluacja.

Nauczyciel zadaje pytania, dzieci udzielają poprawnej wypowiedzi.

N.: Mydła używamy do mycia:

- garnków,
- okien,
- ciała.

N.: Zęby myjemy:

- raz w tygodniu,
- wcale,
- dwa razy dziennie.

N.: Ręcznik służy do wycierania:

- jednej osoby,
- dziecka i psa,
- całej rodziny.

N.: Prysznic bierzemy:

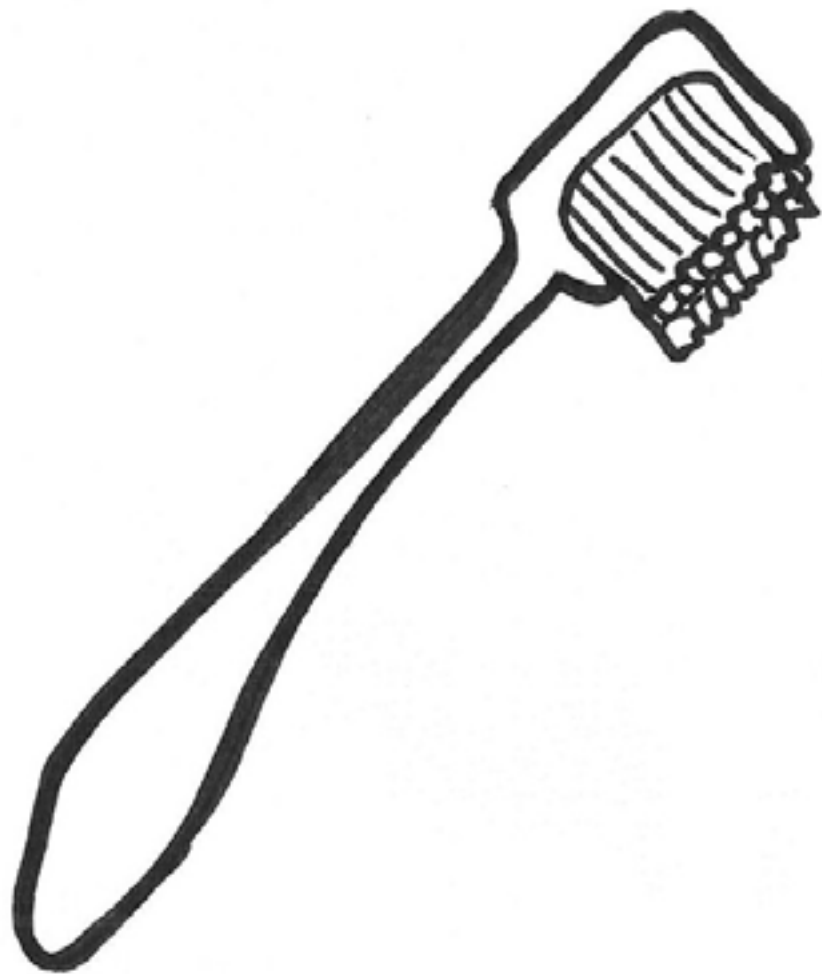
- raz w tygodniu,
- codziennie,
- w święta.

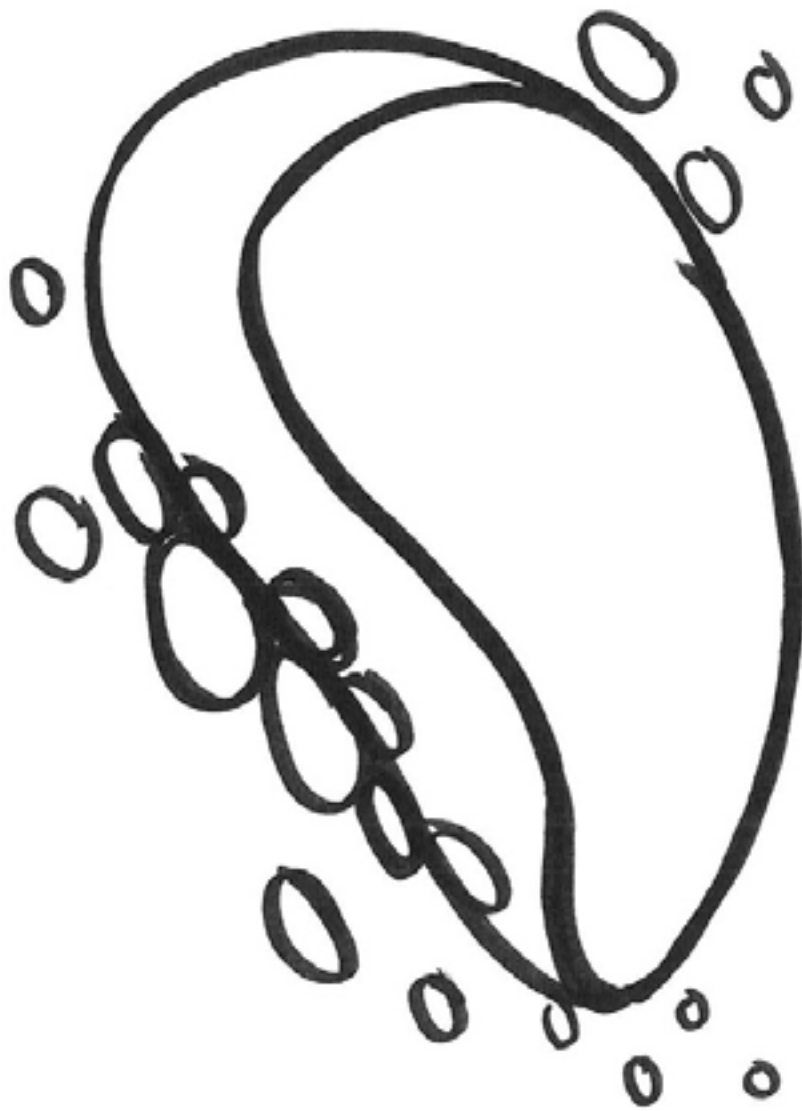
ZAŁĄCZNIK NR 1
RYSUNEK 1

RYSUNEK 2

RYSUNEK 3

GRZEBIEŃ

SZCZOTECZKA DO ZĘBÓW

MYDLO

SZAMPON

Scenariusz zajęć umysłowych z elementami matematyki i techniki dla dzieci w wieku 5–6 lat

Temat zajęć: Czy szczepionki nam pomagają?

Cel główny: Kształtowanie postaw prozdrowotnych.

Cele szczegółowe:

- doskonalenie umiejętności segregowania elementów ze względu na wyznaczoną cechę,
- utrwalanie wiedzy o pracy lekarza,
- budowanie poprawności gramatycznej wypowiedzi,
- rozwijanie logicznego myślenia,
- doskonalenie koordynacji ruchowej,
- ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej,
- rozumienie poleceń nauczyciela i reagowanie na sygnał.

Metody: słowna, oglądowa, czynna.

Formy: indywidualna i zbiorowa.

Pomoce dydaktyczne: ilustracje przyrządów medycznych i innych przedmiotów, czarne i niebieskie kółka, szablon strzykawki, kosz lub pojemnik, kredki, klej, zielone szarfy, karty do kodowania.

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa wprowadzająca.

N.: Czy byliście w gabinecie lekarskim?

Dz.: Tak.

N.: Jakie przyrządy zauważyliście?

Dz.: Wymieniają (stetoskop, patyczek, termometr, lekarstwa, strzykawka).

Nauczyciel przygotowuje kilka ilustracji z różnymi przedmiotami, w tym wymienione narzędzia medyczne (załącznik nr 1).

N.: Mamy tu ilustracje. Proszę wybrać te, które spotkacie w gabinecie lekarskim, i umieścić je na zielonej szarfy.

Dz.: Działanie dzieci.

Nauczyciel bierze strzykawkę.

N.: Czy wiecie, do czego służy strzykawka?

Dz.: Do robienia zastrzyków.

2. Część główna.

N.: Opowiem wam, czym jest zastrzyk. Na Ziemi, oprócz ludzi i zwierząt, żyją różne inne małe stworzonka. Niektóre z nich to wirusy. Wywołują one choroby u ludzi. Nauczyciel prezentuje graficzny obraz wirusa (rys.1).

Przykładem takiego wirusa jest koronawirus. Wywołuje on chorobę na którą choruje teraz dużo osób.

Ludzie walczą z wirusami za pomocą lekarstw lub szczepionek.

W takiej szczepionce znajdują się dobre wirusy. Spróbujemy sobie stworzyć taki zastrzyk, który pomoże nam pokonać wirusa.

Dz.: losują po 3 kółka: niebieskie lub czarne. Nauczyciel na środku przygotowuje duży szablon ze strzykawką oraz pojemnik (np. pudełko, kosz).

N.: Rozpoznajcie, jakie wirusy wylosowaliście. Niebieskie to te dobre, czarne – złe. Jeżeli macie dobre, przyklejcie je do strzykawki, jeżeli złe – wrzućcie je do kosza.

Dz.: Działanie dzieci.

N.: Właśnie stworzyliśmy szczepionkę, która zwalczy złego wirusa i spowoduje, że będziemy zdrowi.

Nauczyciel umieszcza pracę dzieci np. w gazetce, na tablicy, na wystawie.

3. Zabawa Zdrowy mur.

Nauczyciel wybiera dwójkę dzieci i wręcza im zieloną szarfę. Wybrane dzieci pełnią role strzykawek. Pozostałe dzieci, jako wirusy wywołujące chorobę, biegają po sali w rytm wybranej muzyki. Dzieci dotknięte przez dzieci z szarfą siadają po obu stronach sali, budując mur. Zabawa trwa do momentu, kiedy wszystkie dzieci utworzą mur.

4. Praca indywidualna – odszukanie ukrytego szablonu strzykawki na karcie do kodowania (załącznik 2).

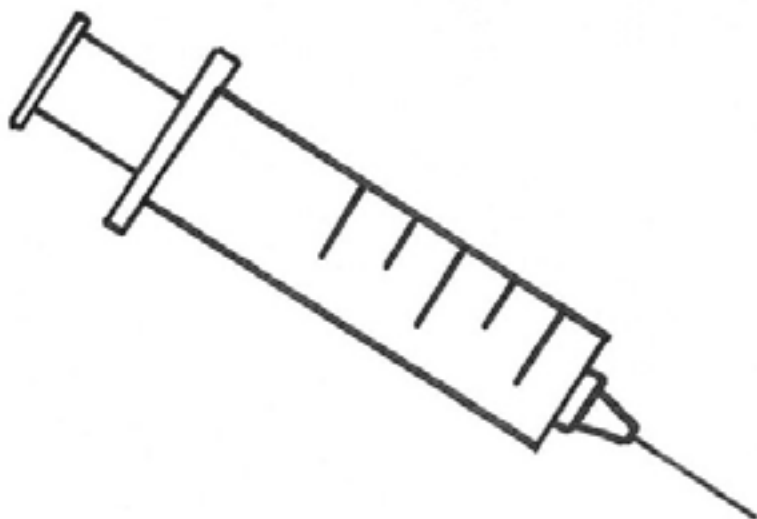
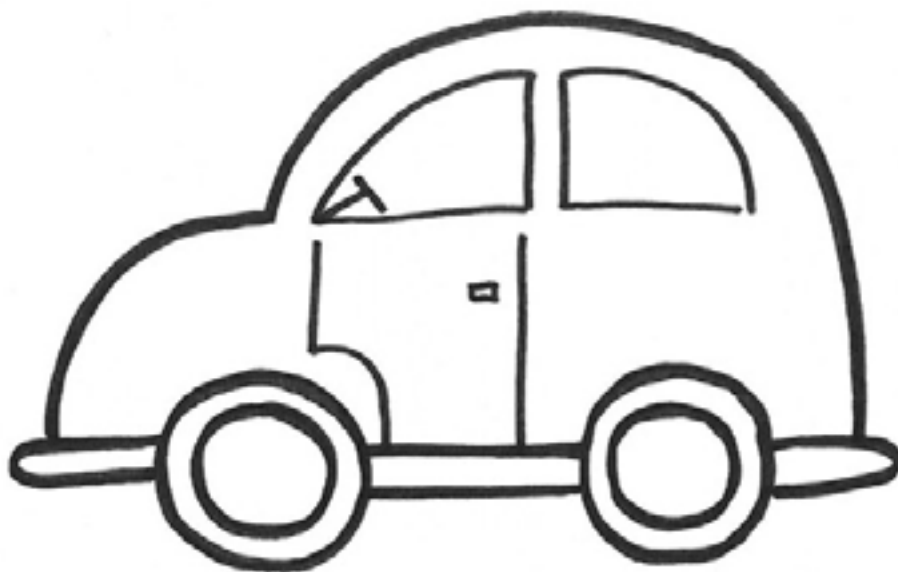
N.: Każdy z was otrzymał swoją kartę. Na podstawie przedstawionego kodu odszukajcie ukryty kształt. Ćwiczenie proszę wykonać, używając niebieskiej kredki.

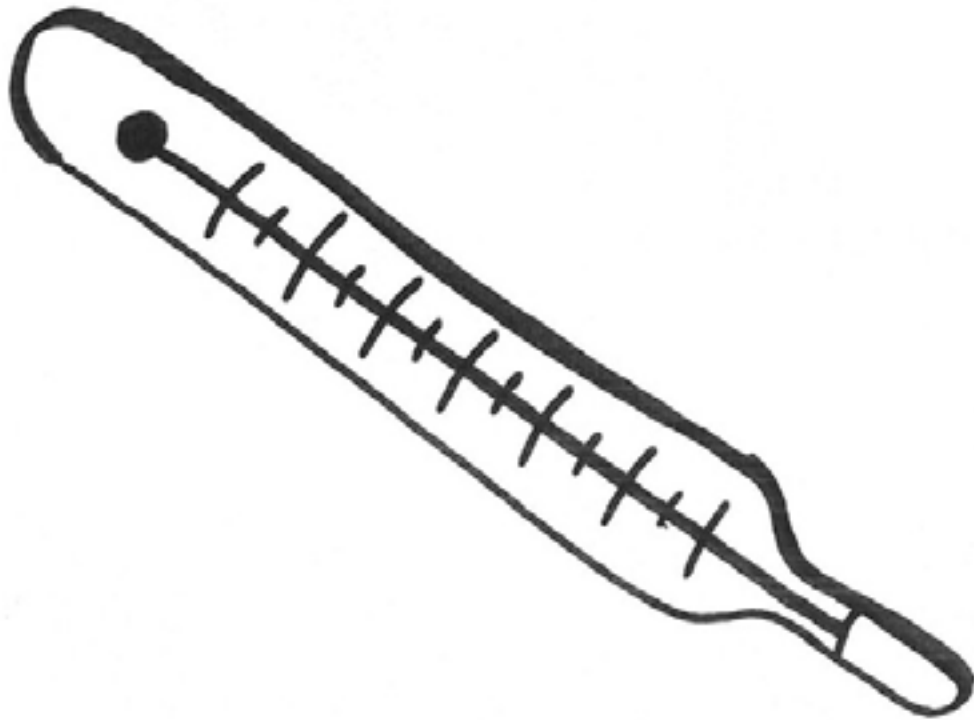
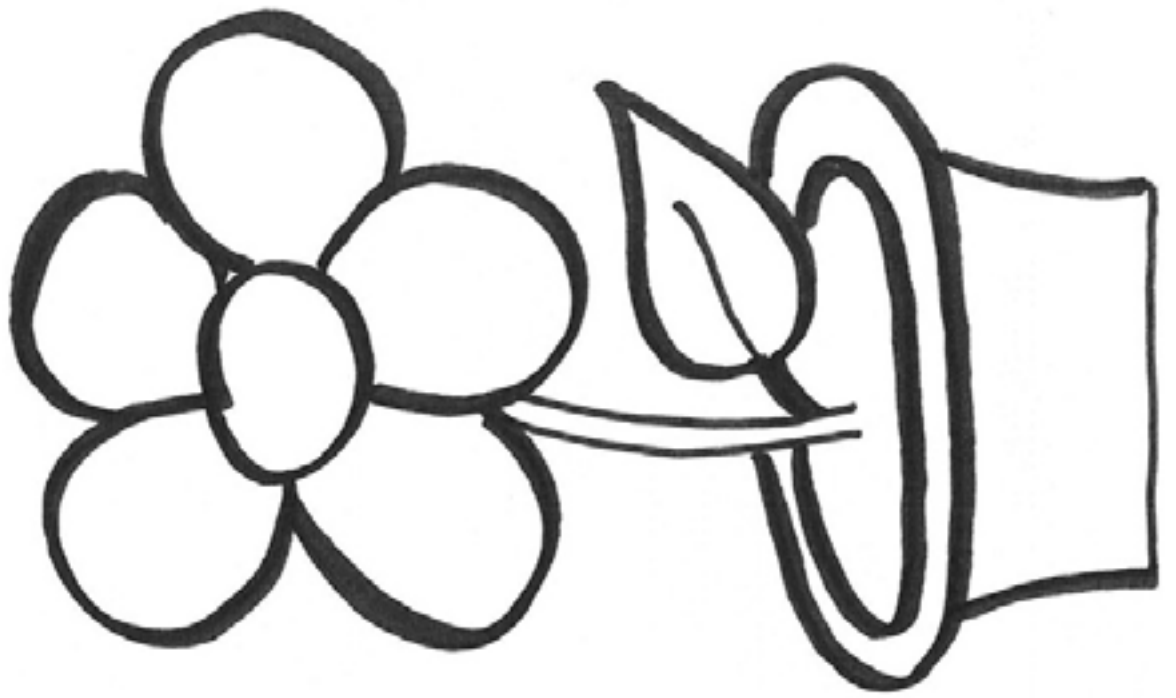
5. Ewaluacja.

N.: Czy zastrzyki ze szczepionką są potrzebne i dlaczego?

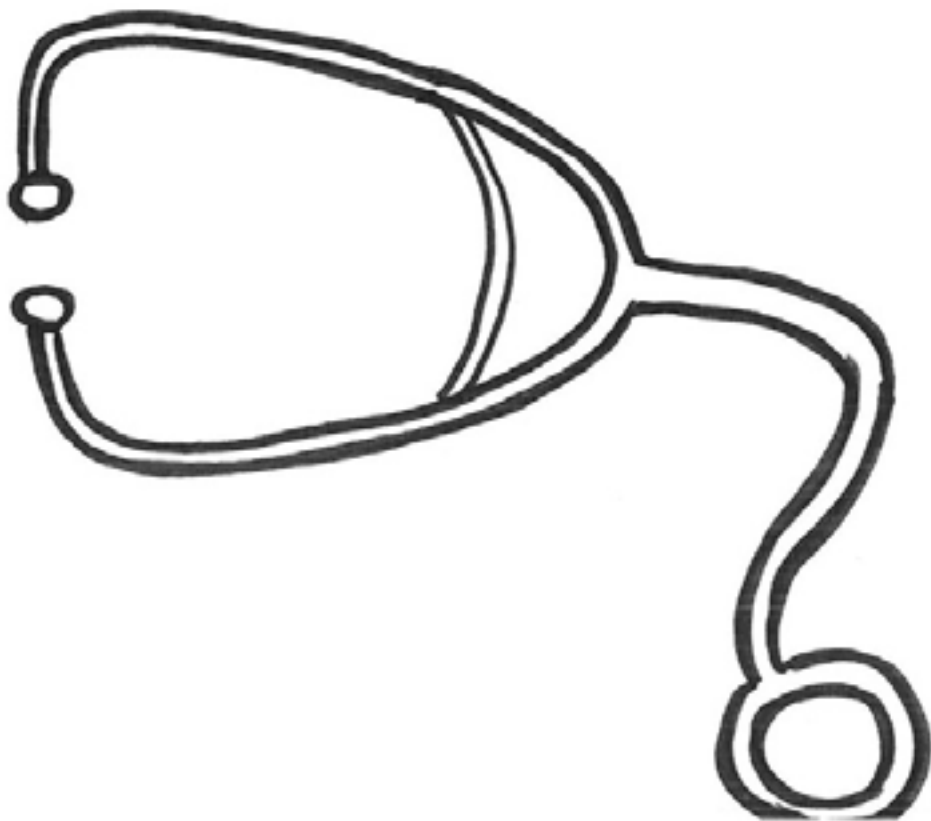
Dz.: Tak, gdyż zwalczają choroby.

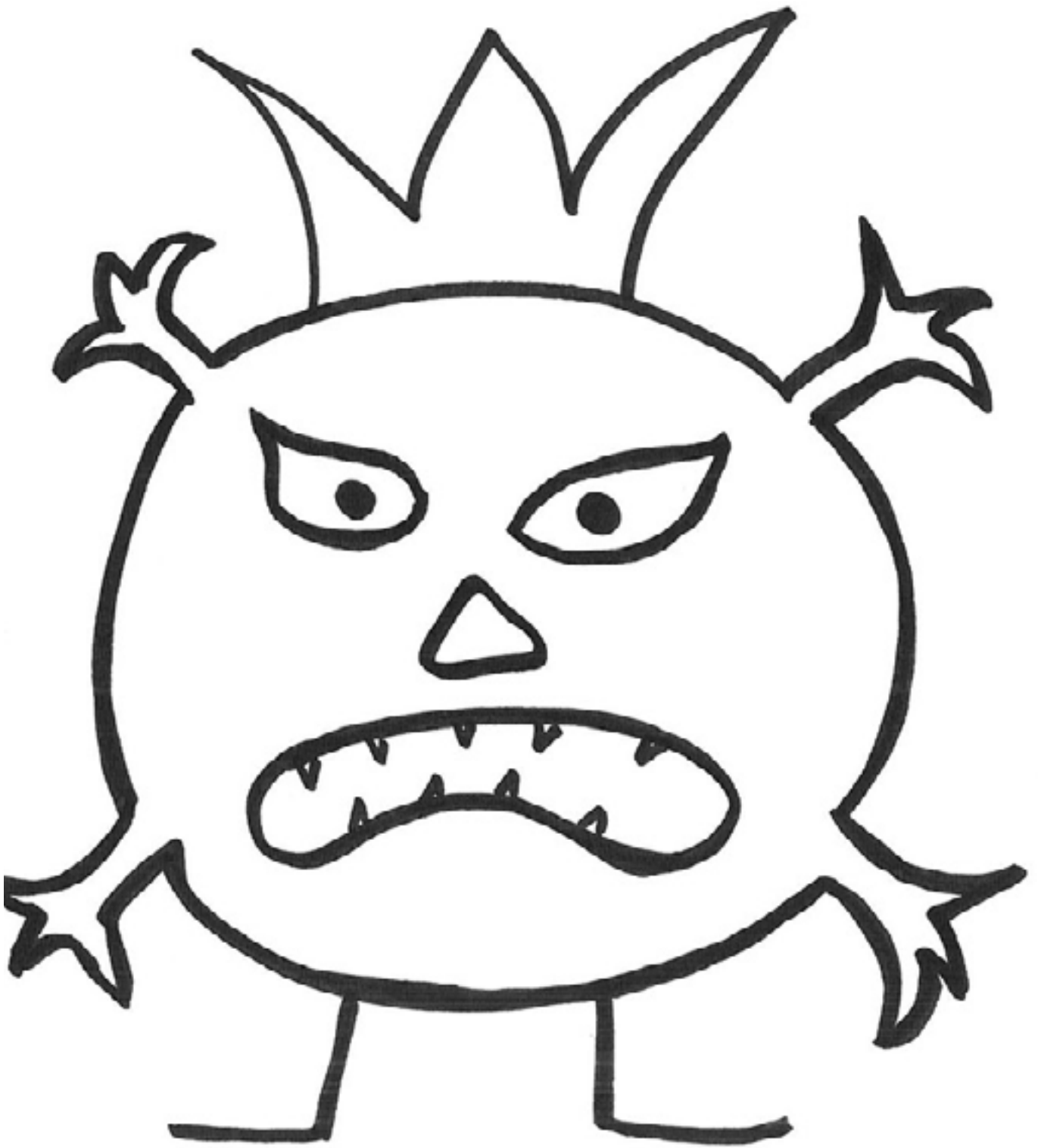
N.: Zastrzyków ze szczepionką nie należy się bać, one pozwalają nam być bohaterami w walce ze złymi wirusami.

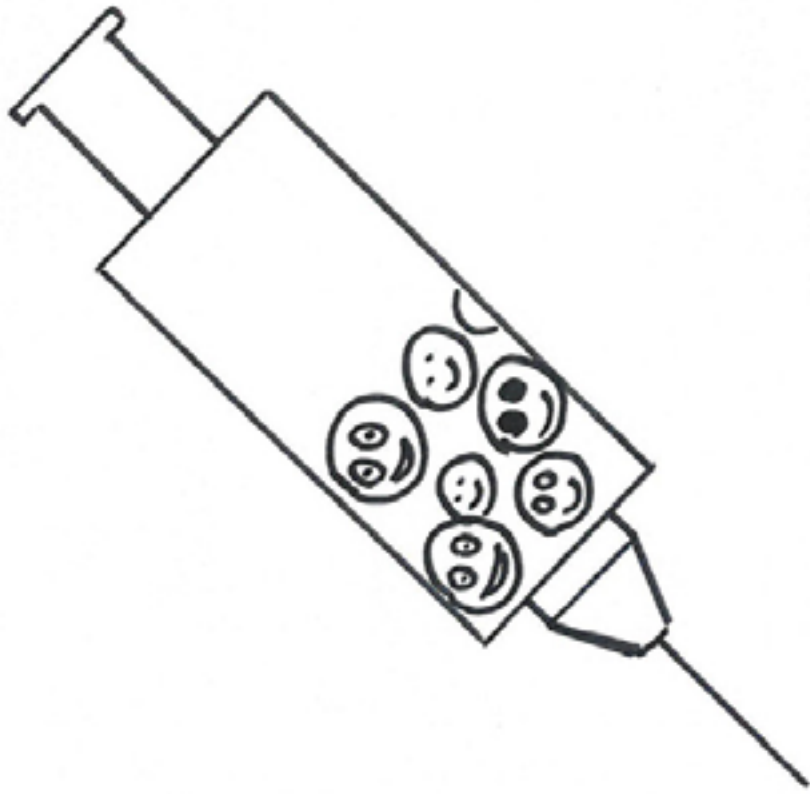

ZAŁĄCZNIK NR 2

	1	2	3
A			
B			
C			
D			
E			
F			
G			
H			

A 2

B 1

B 2

B 3

C 2

D 1

D 2

D 3

E 1

E 2

E 3

F 1

F 2

F 3

G 2

H 2

OPRACOWANO NA PODSTAWIE PUBLIKACJI
Ośrodka Rozwoju Edukacji
www.ore.edu.pl

Działanie innowacyjne. Projekt Edukacyjno - Wychowawczy „C.U.D. II”, czyli „Czego Uczyć Dzieci”.

*Realizowany w Pracowni Rozwoju Muzyczno - Ruchowego
w Pałacu Młodzieży w Szczecinie.*

ZDROWY TRYB ŻYCIA

Temat zdrowego trybu życia nieprzypadkowo wybrałam na początek rozpoczynającego się roku. Każdy z nas w tym czasie dokonuje podsumowań i planuje zmiany w swoim życiu. Nowy rok jest więc dobrą okazją do uczenia dzieci postaw prozdrowotnych. Jest to bardzo trudne, bo od niemal dwóch lat żyjemy w pandemicznej rzeczywistości. Skutki COVID-19 dotyczą nas bezpośrednio i pośrednio. Ograniczenia w życiu społecznym i zawodowym, zdalne nauczanie, izolacje, kwarantanny, wszystko to negatywnie wpływa na stan fizyczny, emocjonalny, intelektualny i społeczny nas wszystkich. My, dorośli żyjemy w stresie i niepewności o zdrowie nasze i naszych bliskich, o pracę zawodową, proces edukacyjny naszych dzieci i ich przyszłość. Dzieci zostały wytrącone z rytmu życia szkolnego. Częstym obrazkiem rodzinnym staje się przebywanie długi czas razem w domu, bez możliwości wyjścia, aktywności ruchowej na świeżym powietrzu, oderwania się od rutyny dnia codziennego. Dotarliśmy do punktu, w którym zwykły spacer to luksus. Ta sytuacja generuje napięcia, nerwy i konflikty w rodzinie. W tak skomplikowanej rzeczywistości tylko zdrowe podejście do życia może nam pomóc. Skupmy się w tym momencie na prawidłowej diecie dla nas i naszych dzieci.

Paradoksalnie zmiany w organizacji naszej codzienności sprawiają, że mamy więcej czasu dla rodziny. Przyjrzyjmy się zatem naszym nawykom żywieniowym. To my, rodzice musimy mieć świadomość tego co, ile i kiedy podajemy swoim dzieciom. Złe wybory żywieniowe skazują je często na otyłość, problemy stomatologiczne, metaboliczne, immunologiczne a nawet psychiczne. Opracujmy optymalną dietę, wyeliminujmy żywność wysokoprzetworzoną oraz kontrolujmy spożywanie słodczy w każdej postaci. Każdy z nas próbuje znaleźć sposób na ukojenie nerwów i zredukowanie napięcia. My

dorośli, mamy większy wachlarz możliwości na odstresowanie - rozmowy partnerem, spotkania z przyjaciółmi, czytanie, słuchanie muzyki, oglądanie filmów, korzystanie z siłowni, klubów fitness, kosmetyczki itp. Nasze dzieci najczęściej sięgają po słodczyce w różnej postaci oraz przekąski i napoje z wysoką zawartością cukru. Te produkty najszybciej dają im uczucie przyjemności. Mózg natychmiast wytwarza endorfiny odpowiedzialne za dobre samopoczucie. To błędne koło, które może doprowadzić do uzależnienia. Musimy się zmobilizować i poszukać zdrowej alternatywy dla tych szkodliwych produktów. Czas na rewolucję żywieniową! Więcej owoców, warzyw, produktów wielozbożowych o niskiej zawartości tłuszczu i cukru, podawanych w racjonalnych porcjach i o stałych porach. Jeśli dzieci będą widzieć nasze zaangażowanie i uczestniczyć w procesie zmian nawyków żywieniowych, jeśli będziemy mądrze i szczerze rozmawiać o skutkach niezdrowego odżywiania, a przede wszystkim sami się zdyscyplinujemy, to nasze dzieci zaufają nam i będą współpracować na tym polu. Zdrowy tryb życia to nie tylko dieta i zaspokojenie potrzeb fizycznych. To także realizowanie potrzeb emocjonalnych, intelektualnych i duchowych. O tym, jak wspomagać nasze dzieci w poznawaniu i zrozumieniu tych potrzeb, będą następne odciski CUD-u.

IGA KAMELA - nauczyciel Pracowni Rozwoju Muzyczno - Ruchowego

Być wychowawcą

Refleksje nauczyciela

Katarzyna Chabowska

Absolwentka filologii polskiej na Uniwersytecie Szczecińskim, od ponad 15 lat nauczycielka języka polskiego. Wiele lat pracowała w szczecińskich gimnazjach, ostatni czas to Wrocław i szkoła podstawowa.

Poetka związana ze szczecińskim Związkiem Literatów Polskich. Wydała trzy tomy poetyckie: *rozbłąski posenne* (2013), *pod naskórkiem codzienności* (2015) oraz *horyzonty samotności* (2018).

Bywałam wychowawcą wielokrotnie. Wcześniej w klasach gimnazjalnych, po reformie w starszych klasach szkoły podstawowej. W tym roku po raz pierwszy spotkałam się jako wychowawca z grupą dziesięciolatków. Jest to przedziwne, a zarazem zaskakujące doświadczenie. Każdy dzień przynosi niespodzianki, których nigdy bym nie przewidziała. W minionych miesiącach zaobserwowałam szczególnie trzy rzeczy.

Dzieciaki są ciekawe i chcą być w bliskiej relacji z wychowawcą. Opowiadają o wszystkim, co dzieje się w ich życiu – gdzie byli, kto przyjechał, co kupiła mama, co powiedział dziadek w niedzielę, ile kosztowała nowa zmywarka, gdzie pojedą na wakacje w przyszłym roku... Można wymieniać w nieskończoność. Pani musi wiedzieć. Trochę się dąsają, gdy zdarza mi się zapomnieć, jak ma na imię młodszy brat lub ukochany chomiczek. Staram się jak mogę. Chcą też wiedzieć o mnie możliwie jak najwięcej. W październiku jedną z lekcji wychowawczej przeznaczyliśmy na 100 pytań do wychowawcy. Dzieciaki przez tydzień zbierały pytania, które później zadawały. Nazbierały ich bardzo dużo. Pytały o wszystko – czy mam psa, męża dzieci, ile zarabiam, co lubię jeść, jakie książki czytam, jaki mam samochód. Było dużo śmiechu, ale mam nadzieję, że poznaliśmy się lepiej.

Czwartoklasiści uwielbiają imprezy klasowe. Organizują je przy każdej możliwej okazji. Sami przygotowują dekoracje, poczęstunek, występy, konkursy. Od września bawiliśmy się z okazji Dnia Chłopaka, tygodnia relacji, andrzejek, Dnia Pluszowego Misia, mikołajek. Są bardzo samodzielni i pięknie potrafią się zorganizować i podzielić zadaniami. Podziwiam bardzo ich zapał, współpracę, zaangażowanie i ciekawe pomysły. Jednego razu jest występ kabaretowy, kolejnego quizy i konkursy. Zawsze dekoracje na gazetkę.

Kolejna obserwacja dotyczy samodzielności czwartoklasistów po doświadczeniu nauczania zdalnego. Potrafią bez trudu poruszać się w wirtualnym świecie.

Odbierają pocztę, otwierają pliki, przesyłają zadania, rozwiązują zadania na platformach edukacyjnych. Jednocześnie gubią się w świecie rzeczywistym. Potrafią zabłądzić w drodze do szatni przed wf-em, zapomnieć, gdzie znajduje się ich szafka i co w niej właściwie mają czy zgubić w szkole wszystko – buty, zeszyt, gumkę do mazania, bidon, klucze od domu. Jako wychowawca nieustannie rozwiązuję takie małe wielkie problemy i przyznam szczerze, potrafi być to bardzo męczące.

Przed nami kilka lat wspólnej drogi. Najbardziej fascynujące wydaje mi się to, że będę mogła im towarzyszyć w jednym z najważniejszych procesów, w dorastaniu. W ósmej klasie będą zupełnie innymi ludźmi i jest to niezwykle.

W Pałacu *literacko* ...

Róża Czerniawska - Karcz

Nie tylko W Pałacu jest literacko... czyli promocja 75. książki w serii: akcent w X edycji w ramach projektu V Szczecińskie Promocje Literatury 2021 z dofinansowania Miasta Szczecin.

28 grudnia 2021 roku, o godz. 17.00, tym razem nie W PAŁACU *literacko*... a na wieczorze w Szczecińskim Inkubatorze Kultury odbyło się spotkanie promujące 75. książkę wydaną w serii:akcent.

Wydarzenie było szczególnie uroczyste nie tylko z powodu promocji 7. książki szczecińskiego poety, Leszka Dembka, prezesa oddziału ZLP w Szczecinie. Wieczór bowiem był jubileuszowy. Leszek Dembek świętował swoje 30-lecie pracy twórczej, 25-lecie przynależności do ZLP, ale 7 lat prezesowania szczecińskim literatom.

Najnowszy tom poetycki, to Świat niezatrzymany, z którego teksty, zgodnie z zamysłem Autora zostały zaprezentowane przez młodych recytatorów przygotowanych pod kierunkiem Marcina Gargasa oraz przez Jana Kamińskiego, którego artystycznie poprowadził Zenon Lach. Prezentacja miała miejsce w sali kinowej INKU, z multimedialnymi obrazami Zbigniewa Jahnza. Muzycznie oprawił spektakl Mateusz Prygoń/saksofon.

To była prawdziwa uczta pośród Muz.

A potem były laudacje dla Jubilata, uświetnione równie artystycznie: Statuetką Muzy Sztucznej Inteligencji, pomysłu i w wykonaniu Edwarda Siekierzyńskiego oraz unikatowe wydanie Antologii nie całkiem poważnej o Człowieku całkiem serio, w której znalazły się zdjęcia i teksty pisarek i pisarzy z grona ZLP ilustrujące fragmenty literackiej biografii Leszka Dembka.

Wzruszenie Jubilata (BEZCENNE!) i dobre samopoczucie obecnych dopełniały podniosły nastrój wydarzenia.

Dla nieobecnych... zachęta do poczytania... (albo do zapoznania się z poezją Leszka Dembka) moja refleksja po lekturze Świata niezatrzymanego.

Gdzie postawić akcent?

Może na świat niezatrzymany?

Róża Czerniawska-Karcz

Słowo (...) musi powrócić do macierzystego portu – do znaczenia.

Zbigniew Herbert, *Od słowa ciemnego chroń nas...*

Bywa czasem tak, że wybierając się, na przykład, w czytelniczą podróż, wsiadamy do pociągu, a ten zmienia swoją trasę i wiezie nas przez świat prawie lub zupełnie nam nieznaną. Pędzi przed siebie. Przez uchylone okno wpada rześkie (albo nie...) powietrze, furkocze zastłonka, grzmią koła po torach... Widok za oknem rozmazany, przywołuje odległe wspomnienia, odbija skojarzenia... próbuję pochwycić odniesienia do czasu na chwilę zatrzymanego... ale kolejny obraz już umknął, zatart się, już go nie ma...

I nagle zdaję sobie sprawę, że odbywam tę podróż przez Świat niezatrzymany Leszka Dembka. Aby zarejestrować obrazy mijanych stacji, nie trzeba otworzyć szerzej, ale przymknąć oczy... pozwolić się zdominować nie rzeczywistości za oknem, ale wyobraźni... I to wyobraźni nie tyle własnej, co tej z białej strony kartki zapisanej drobnymi znakami...

Trzeba się poddać rytmowi słów, fraz, zdań... przywołań cytatów, myśli... turkot kół... Połączyć je w całość ze swoimi..., które w zdumiewający sposób, jak w puzzle, układają się w nieoczekiwany obraz świata, jednak dla nas zatrzymanego... wizją Poety.

Leszka Dembka znam od jego trzeciej książki..., bo spotkaliśmy się wtedy (był 2001 rok) Na krawędzi czasu... Wsiadliśmy do tego samego pociągu, który pozwalał nam oglądać podobne pejzaże i przeżywać miejsca i wydarzenia, w których uczestniczyli ci sami ludzie. Co wcale nie przeszkadzało nam odbierać oglądany świat z innej perspektywy, bo zamienialiśmy się miejscami, raz przy oknie siedział On a raz ja. A potem dzieliliśmy się spostrzeżeniami... Rozmawialiśmy o wierszach z tomu re-ver-s dla elizy, rozważaliśmy i dzieliliśmy dylematy Aporii..., spieraliśmy się o manifest i obraz nie tylko graficzny Polifonii poezji. Razem budowaliśmy wizerunek środowiska ZLP w Szczecinie, aby jednak coś zatrzymać w tym... świecie niepowstrzymanym.

Gdy kolejny raz Leszek Dembek przesiadł się na miejsce przy oknie... zrobiło się w naszym przedziale tak przejrzyste... Firanka nadal łopotąta, wiatr wpadał przez otwarte okno, wszystko nabierało szarobłękitnego koloru, który rozmywał kontury przedmiotów...

Uchwyciła to doskonale ilustratorka tomu, Ewa-Maria Rawińska, symbolicznie zaznaczając nawet moment pęknięcia, które drążek zawieszenia ciągłości istnienia... zamieniło w wagę... rzeczy, miejsca, czyjegoś życia... w świecie niezatrzymanym przecież.

A Poeta na przekór wszystkiemu... kreuje ten świat w podróży ziemskiej i pozaziemskiej, realnej i metafizycznej, w czasie odległym prawie o lata świetlne, dziejącym się tutaj teraz i w nadchodzącym zaraz. Na tyle próbuje go stworzyć, na ile pozwalają zmysły, wrażliwość, czułość, spostrzegawczość i nieograniczona niczym wyobraźnia inspirowana wiedzą i obcowaniem z podobnymi sobie poszukiwaczami Cieni Myśli... i idei, które pomagają zrozumieć otaczającą nas rzeczywistość. Przedziera się więc Poeta przez gąszcz owych Cieni i zмага się ze słowem, by wyrazić nieuchwytnie.

Trudna to lektura, ale i piękna zarazem, bo wyjście na bezdroża filozofii i błędzenie w gęstwinie odwiecznych pytań, na które tylko nieliczni znajdowali odpowiedź, pozostaje po stronie Poety. Cały rozdział Przyptywy i odptywy... pod kamiennym spojrzeniem Sofoklesa... oddaje Autor Aporii... tym rozmyślaniom. Np. w tekście WIŚNIA:

Po co łączyć Leibniza i Heideggera z owocem wiśni? A może ma rację J. B.-C. [Jolanta Brach-Czaina] „w szczelinie istnienia”, że to okruchy mowy bytu? Nad którego milczeniem głowią się filozofowie. Że warto zamilknąć, aby usłyszeć przyczynę i istotę. I poznać smak „przeciętej wiśni pozbawionej (...) sensu”. Rozerwij hałas chociaż na moment... Piękne przesłanie, a szczególnie jego puenta... biorę ją sobie!

Leszek Dembek jest mocno zaangażowany w tu i teraz swojego alter ego, czyli bohatera literackiego, momentami nawet odstawia twarz, kiedy składa osobiste dedykacje (żonie, synowi, matce czy siostrze). Ot, choćby ciepło przywołując niezatrzymany świat dzieciństwa: (OKNO II) My jeszcze za stołem w słonecznej kuli czasu. Ale i tak nieustannie stara się zachować dystans, prowadząc dialogi czy monologi w różnych osobach od ja przez ty, on do my czy oni. Dotyka przy tym najbardziej bolesnych albo też niezwykle dojmujących spraw naszej ludzkiej egzystencji: Niepojęte jesteś „drzewo smutku”.

Rozmawiałem z wieżami twoich palców...(WIEŻE)

Świat niezatrzymany to także niezwykle bogata podróż przez emocje i wzruszenia, którym Poeta daje wyraz w przebogatej warstwie artystycznych środków. Pozwala sobie na obfitość epitetów, porównań, metafor... te ostatnie są postojami w drodze przez lekturę, bo warto się zatrzymać, powtórzyć zdanie, obejrzeć fragment od środka. A każdy tekst niemal tego wymaga. I zapada w pamięć, np. kwadrat wiekuisty – o „kwadracie czarnym na białym tle” Kazimierza Malewicza; albo Ziemia pulsuje dogasającą zielenią (KOLORY) lub metafora z miniatury SMOK: smoczy łeb na rozłożystym liściu chmury. Według Poety HARMONIA to – Wiewiórka za rogiem księżyca uśmiecha się niczym Mona Lisa.

Niech się biel wbieli aż się wybieli... (BIEL)

Są też miejsca w tej podróży bardzo intymne i w czasie natychmiastowym dziejące... Jest potrzeba zapisu pandemii, ale jakże odmienny sposób rejestracji stanu walki chorego z koronawirusem proponuje Poeta... środki wyrazu oddające w niezwykle wizualny sposób postrzeganie przez chorego owego świata niezatrzymanego..., będącego w inwazji w nasz ludzki świat: (IZOLACJA) Ssseeekkuuunnndddaaa jjjaaakkk kkkrrrooppplllaaa wwwooodddy ssspppaaddda-aa zzzeee sstttaaalllaaakkktttyyttuuu.

I zawsze porażający stan bezradności w tekście UZALEŻNIONY:

Pozbieraj moje rozsypane ręce. Oczy rozwiane jak stado rozbieganych chmur. I serce łopoczące jak biała flaga na sztormowym wietrze. Czekam na zastrzyk miłości wbity spojrzeniem aż do dna stygnących stóp. I bądź pewna, że znów przyjdę rozjechany, po kolejną niewidzialną dawkę. Bądź odnawialna po zgaszonej nocy i kiedy spadnie śnieg jasnego światła. Stos porzuconych strzykawek jest tylko piramidą mojej nieśmiertelnej wdzięczności.

Niedoskonałość zakodowana i roztopiony klucz na dnie otchłani... (WIEŻA)

Dla mnie najciekawszym rozdziałem tej podróży było zagłębienie z Poetą do przeszłości... odległej bardzo... Próby wydobycia na światło dzienne uniwersalnych zachowań czy stanów umysłu. Archeologia niemal. Odstawianie wspólne zatartego wizerunku z egipskiego mitu czy wikińskiej legendy, wyrwanego z kontekstu wieków fragmentu zdania greckiego filozofa, pięknej frazy anonimowych bohaterów... Odszyfrowywanie z inicjałów napotykanymi postaciami, które przetrwały w pamięci pokoleń i dzisiaj mają też coś do powiedzenia, służą pomocą nazwania tego, co nas łączy z zamierzoną przeszłością. Włączałam się zatem wraz z Autorem do rozmowy z Platonem, Arystotelesem, Błażem Pascalem, Kantem czy Bergsonem. Oglądaliśmy po raz kolejny głowę NEFRETETE zastanawiając się: Dlaczego Twoja twarz jest Twoją twarzą? Ciemnoblękitne oczy lekko się uśmiechają. Twój blask spojrzenia wyznacza inny trop... (słoneczny).

Twoja twarz mogła nie być Twoją twarzą.
Nawet próbowaliśmy grać w wikińską grę TAFL.

czy SI ma wolną wolę? (SI)

Może nie najlepiej czułam się w rozdziale z bohaterami SI... Zagadnienie sztucznej inteligencji mnie tak nie pociąga, jak bardzo fascynuje samego Autora. Jego kolaże to jednak niezwykle zbiór obrazków świata, który staje się tu i teraz nie tylko w przestrzeni literatury, poezji, mangi czy filmu... To już za moment może być natychmiastowa nasza codzienność...

Bo równolegle do niej powstaje świat niezatrzymany, który musi nadejść. Świat komputerów, iPhonów, smartfonów, influencerów, tiktokerów, przestrzeni wirtualnej, w której toczy się inne życie... a do którego my już ... albo jeszcze nie zaglądamy. Dzieje się wokół nas przestrzeń cyber... (HAKOWANIE)

Należę do rodziny Grindarów, „ulepszających” swoje ciało mikrochipami. Jestem pewniejszy siebie, stosując biohacking. Czekam na nanorobota, aby ominąć chemioterapię i by dokonać modyfikacji genów.

Cyberprzestępca zawsze będzie na mnie czyhał, to pewne.
Ale co z Cyberbogiem?

TRIADA B!H!O!

Uczestnicząc z Poetą w tym dialogu na poły lirycznym, na poły ontologicznym, nie sposób ominąć sferę dla Niego ważną, kto wie, czy nie najważniejszą. To imponderabilia odnajdywane nieustannie w twórczości Leszka Dembka, żołnierza-poety, który tożsamość zawodową niesie w swoim życiowym plecaku. A są to ideały – Bóg, honor, ojczyzna... równość, braterstwo nacji; to uczucia: miłość, czułość, nienawiść obok współczucia, lęk, dylemat życia i śmierci na polu bitwy; to pojęcia takie jak patriotyzm, przeznaczenie, suwerenność państwa; to przekonania, np. życie to pasmo cierpień, a ...Los to łom, który wstawia nowe okno w zmarłą ścianę ciała. Tylko czy los był za horyzontem nieistnienia? A jeśli nawet tak, to jakie ma na to niezbita dowody? (OKNO C.) To też uprzedzenia, którym się przeciwstawia: rasizm, pogarda dla odmienności, ksenofobia; to nor-

my moralne, które wyznaje: prawdomówność, szacunek dla osób starszych, dla innego człowieka; to tradycja: wspólne doświadczenie, historia, obrzędy, rytuały, kultura i język. Język we wszystkich jego odmianach i w bogactwie niewyraźności.

Nawet sąd nie może tego rozstrzygnąć, bo sąd już nie znaczy sąd.
A – nie znaczy – też nie znaczy to, co ma znaczyć. (AKCJA P.)

Stacja! Tu muszę zatrzymać się na chwilę... właśnie przy języku Poety. To, co kieruje uwagę na poetycką wypowiedź Leszka Dembka, to jego nieustające próby tworzenia językowej przestrzeni, w której: prawda leży pośrodku i należy czytać stare znaczenia słów z nowym znaczeniem. Dążenie do precyzji wyrażania owych znaczeń i przekazów myśli, gdy te wymykają się często zarówno woli jak i możliwościom kreowanego słowa, składni czy całego tekstu. Stąd sięga Poeta do zasobów języka poetyckiego, w którym za pomocą obrazu, symbolu czy alegorii uda mu się odstąpić zamysł lub wskazać ścieżkę przez manowce. Stąd widoczne eksperymenty z metaforą – każdy wyraz ma swój pejzaż (ZDANIE), Płyniemy w chmurach, wiosłuję przez uchylone szyby (TRAMWAJ), za horyzont pocałunku nieba z ziemią (Widok); częste zanurzanie w grotesce albo paradoksie, np. ERROR... w opisanych epizodach dysput filozoficznych. Oksymorony – głuche harfy, płomienie padającego deszczu, ciernista koszula; pozorne zaprzeczenia, które mają swój ukryty sens. Raz lakoniczność

wypowiedzi, skrót myślowy, by za chwilę rozbudować zdanie licznymi epitetami, bo tylko wtedy jest możliwość ukazania w pełni myśli, która wydobyc się nie daje. Dzięki takim zabiegom cały zapis tomu – to krótkie formy prozy poetyckiej ze znamienymi tytułami, które same z siebie stworzyłyby poemat myśli ludzkiej. A może jednak to poezja prozą (bo jakże mocno liryczna), ale też refleksyjno-filozoficzna – staje się swoistym monologiem i to narratora a nie podmiotu lirycznego. Owe miniatury tekstowe wymykają się bowiem wierszowi, chociaż są mocno upoetyzowane. Zbliżają się ku prozie w graficznym zapisie, ale też są nacechowane rytmicznie, dzięki czemu można je recytować jak wiersze.

Jest to oryginalna narracja, opowieść o świecie ludzi, który mieści się w jakimś czasowym przedziale cywilizacyjnym, ze wszystkimi ukazanymi skutkami natury ludzkiej, kształtującej rzeczywistość świata tego.

W ścianie bez ściany zamontował okno na wiersz (TWIERDZA)

Nie przypadkiem kolejne rozdziały o lirycznych tytułach: Z nutą żółtych słoneczników, Przyptywy i odptywy, Odcienie szarości i czerń oraz W ogrodach słowa... kończy Poemat N.* rozszyfrowany na końcu jako poemat (nieatrwałości), który konkluduje świat niezatrzymany. Ta wypowiedź Autora to zwarte podsumowanie wątków i zebranie motywów z całego zbioru, to strumień myśli, w którym toczą się kamienie, niektóre jak głązy... pieczętujące usta i zmuszające do milczenia... To puenta przemyśleń nad światem, który przemija, ale też o tym, który na nas czeka przez nikogo niepowstrzymywany. Ani jednego ani drugiego nie da się uniknąć, bo oba są nie do zatrzymania.

Dlaczego mamy pozwolić, by „ja” odeszło? (JA)

Czytelniczko i Czytelniku, jeśli zechcesz odbyć tę podróż z Poetą, to mogę Cię zapewnić, że nie będzie to czas stracony... a tylko odnaleziony ...w Świecie niezatrymanym Leszka Dembka, który powtarza między swoimi wersami za Mistrzem Herbertem: Nikomu nie przekażesz wiedzy / twój tylko słuch jest i twój dotyk / na nowo musi każdy stworzyć / swą nieskończoność i początek.

Leszek Dembek, Świat niezatrzymany, seria:akcent, Wyd. hogben, Szczecin 2021

SzczecinCzyta.pl

Relaks z książką

Monika Wilczyńska (SzczecinCzyta.pl)

Choroby to nieodłączna część naszego życia, dlatego warto rozmawiać o nich z dziećmi. Skąd się biorą? Jak im zapobiegać? Jak z nimi żyć? Na wiele z tych wiele pytań od-

powiedzi można znaleźć oczywiście w lekturach dostosowanych do młodych czytelników. Jedną z nich jest np. książka „**Potworne mikroby. Wszystko o przydatnych bakteriach i podłych wirusach**”. Świetna pozycja edukacyjna, która w ciekawy sposób uzupełnia wiedzę przekazywaną na lekcjach biologii w szkole podstawowej.

Mikroby, najstarsza forma życia na ziemi. Są starsze od dinozaurów, roślin i ludzi. Nieustannie się dostosowują, co pozwala im przetrwać na naszej planecie w różnych warunkach. Jest ich więcej niż nam się wydaje. Naukowcy twierdzą, że mamy jeszcze wiele mikrobów do odkrycia. Warto wiedzieć o nich nieco więcej i nie mylić bakterii z wirusami. Ta książka odpowie na wiele

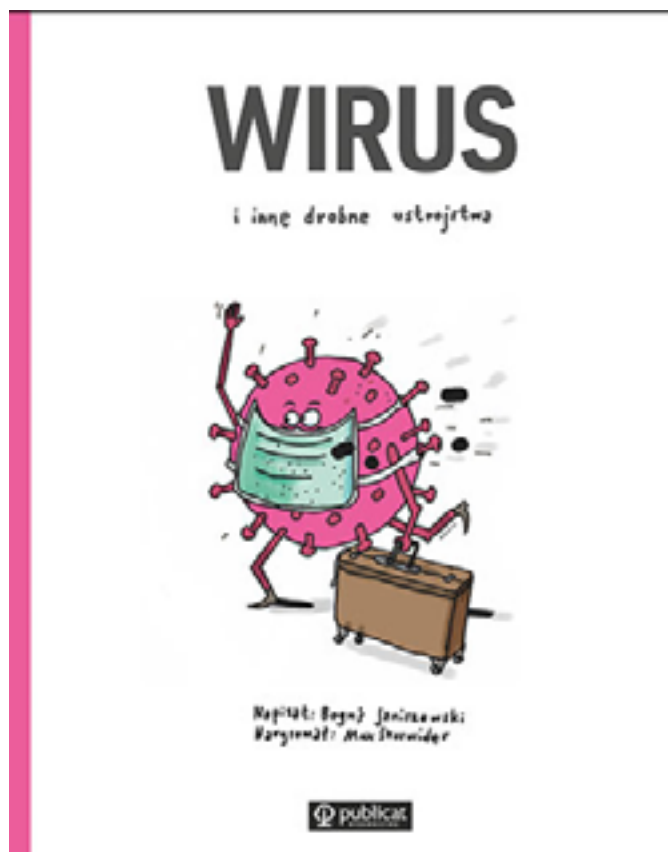
pytań młodych, ciekawskich i żądnych wiedzy czytelników.

Gdzie występują mikroby i skąd się wzięły? Jak wyglądają i co je różni? Które są groźne dla człowieka, a przed którymi musimy się bronić? No i dlaczego trzeba myć ręce przed jedzeniem? Większość bakterii i wirusów nie wyrządza nam krzywdy. Wiele bakterii jest pożytecznych. Jednak my najczęściej myślimy o nich negatywnie. Bakterie wywołują często ból gardła lub ucha. Wirusy powodują gripę. Bakterie rozmnażają się same, wirusy dopiero wtedy, gdy wtargną do innego żywego organizmu. Każdy rozdział tej książki to pytanie, na które w prosty i obrazowy sposób odpowiadają autorzy. Tekst dopełniają zabawne ilustracje a krótki test pomaga czytelnikom sprawdzić ile zapamiętali z lektury każdego rozdziału. Wiele tu ciekawych informacji, które nie tylko zaspokoją naszą wiedzę, ale przydadzą się w codziennym życiu. Wyjaśni się dlaczego jedzenie wyjęte z zamrażalnika lub lodówki może się szybko popsuć i dlaczego niektóre produkty warto gotować lub smażyć przed spożyciem.

O tym, że antybiotyki działają tylko na bakterie, wydaje się, wiedzą wszyscy, ale w praktyce wielu pacjentów prosi lekarzy o antybiotyk, by jak naj-

szybciej pozbyć się choroby. Tak jak teraz w przypadku wirusa, który opanował nasz świat. O nim również przeczytacie w jednym z rozdziałów. Znajdziecie tu ciekawe teksty o przeziębieniu, grypie (przykładach z historii, gdy dała ludziom nieźle w kość), wirusie HIV, dżumie, malarii i wirusach, które pokonał człowiek, a także o ważnym zawodzie - pracy mikrobiologa. Na początek, dla wszystkich zainteresowanych tematem i może przyszłych mikrobiologów, na końcu książki - pięć doświadczeń do przeprowadzenia w domu. *Potworne mikroby. Wszystko o przydatnych bakteriach i podłych wirusach*, tekst: Marc Van Ranst, Geert Bouckaert, Ilustracje: Sebastiaan Van Doninck, Przekład: Agnieszka Bienias, Wydawnictwo BIS, 2020

Inne ciekawe książki w podobnej tematyce to: hiszpańskich autorów „**Sekretne życie wirusów**” oraz polskiego duetu - Boguś Janiszewski, Max Skorwider „**Wirus i inne drobne ustrojstwa**” i „**O, choroba**” (wyróżnienia graficzne w konkursie Książka Roku 2021 Polskiej Sekcji IBBY) – komiks dla nieco starszych czytelników (10+) o raku. Napisany lekko, empatycznie i merytorycznie! Wszystkie polecam uwadze nauczycieli i rodziców!

Program Edukacji Wodnej i Żeglarskiej

Pora przyznać Międzynarodowe Nagrody Żeglarskie Szczecina

Od 10 stycznia rozpoczął się nabór zgłoszeń do Międzynarodowych Nagród Żeglarskich Szczecina. Do przyznania będzie dziewięć nagród, w tym jedna z nowym patronem – Aleksandrem Dobą.

Początek roku to dobry czas na podsumowania minionych miesięcy. Jak co roku o tej samej porze podsumowujemy ubiegłoroczne dokonania żeglarskie. Przed nami szósta edycja Nagród Żeglarskich. Te wyróżnienia przyznawane są żeglarzom z Pomorza Zachodniego i Pomorza Przedniego za wyjątkowe osiągnięcia dokonane w roku poprzednim. Międzynarodowe Nagrody Żeglarskie Szczecin są ukłonem w kierunku środowiska żeglarskiego i mają na celu popularyzację żeglarstwa i jego tradycji; uhonorowanie ważnych osiągnięć żeglarskich (w tym związanych z Pomorzem Zachodnim i Pomorzem Przednim); kształtowanie i rozwijanie świadomości morskiej i wyróżnienie dokonań w dziedzinie wychowania morskiego dzieci i młodzieży.

10 stycznia ruszył nabór kandydatów do Międzynarodowych Nagród Żeglarskich Szczecina za rok 2021. Formularze będą przyjmowane do 15 lutego 2021. Zwycięzców poznamy 26 marca.

Nagrody zostaną wręczone w 9 kategoriach:

- Nagroda Główna - Nagroda im. kapitana Ludomira Mączki;
- Rejs Roku – Nagroda imienia Wyszaka (fundatorem nagrody jest Zachodniopomorski Okręgowy Związek Żeglarski);
- Żeglarz Roku (fundatorem Nagrody jest ZOZZ);
- Regatowiec Roku – Nagroda imienia kapitana Kazimierza Kuby Jaworskiego;
- Popularyzator Żeglarstwa – Nagroda imienia kapitana Kazimierza Haski;
- Nagroda Kota Umbriagi;
- Trener Roku – Nagroda imienia Teodora Czarneckiego;
- Wydarzenie Żeglarskie;
- Żeglarska Nagroda Specjalna imienia Aleksandra Doby.

Przypomnijmy, po tragicznej śmierci Aleksandra Doby, prezydent Piotr Krzystek zgłosił się do Kapituły konkursu z prośbą o upamiętnienie podróżnika. 26 lutego 2021 r. Kapituła konkursu Międzynarodowych Nagród Żeglarskich Szczecina podjęła uchwałę w sprawie uhonorowania dokonań Aleksandra Doby i ustanowienia Nagrody Specjalnej jego imieniem.

Zgłoszenia prowadzone są za pośrednictwem elektronicznego formularza

- pod linkiem <https://www.accredi.pl/nagrodyzeglarskie>.
- można też pobrać ze strony <http://nagrodyzeglarskie.szczecin.pl/> druk zgłoszeniowy oraz
- wysłać go pocztą na adres: nagrody.zeglarskie@zstw.szczecin.pl

Zgłoszenia do poszczególnych nagród trwają do 15 lutego. Kandydatów mogą zgłaszać mieszkańcy Szczecina, województwa zachodniopomorskiego i Pomorza Przedniego, a w przypadku Nagrody imienia kapitana Ludomira Mączki, także mieszkańcy całej Polski. Prócz tego kandydatów zgłaszać mogą także: członkowie kapituły oraz instytucje publiczne, związki, stowarzyszenia, fundacje, organizacje i kluby żeglarskie. Spośród nadesłanych kandydatur wyłonieni zostaną nominowani do poszczególnych wyróżnień.

